

ОНОМАТОЛОШКИ ПРИЛОЗИ
XXII

ACADEMIE SERBE DES SCIENCES ET DES ARTS
CLASSE DE LANGUE ET DE LITTERATURE
COMMISSION POUR L'ONOMASTIQUE

CONTRIBUTIONS
ONOMATOLOGIQUES

XXII

Présenté à la XIème séance de la Classe de langue et de littérature, le 18 décembre 2012, à la base des rapports d'Aleksandar Loma, membre de l'Académie serbe des sciences et des arts, de Slobodan Remetić, membre de l'Académie des sciences et des arts de la République Srpska, et de Jovanka Radić, chercheuse principale à l'Institut de langue serbe

Comité de rédaction

Ljiljana Crepajac, professeur de l'Université, Aleksandar Loma, membre de l'Académie serbe des sciences et des arts, Mato Pižurica, professeur de l'Université, Jovanka Radić, chercheuse principale à l'Institut de langue serbe de l'Académie (secrétaire de la rédaction), et Slobodan Remetić, membre de l'Académie des sciences et des arts de la République Srpska

Sous la direction de
ALEKSANDAR LOMA

BELGRADE
2015

ISSN 0351–9171

СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ
ОДЕЉЕЊЕ ЈЕЗИКА И КЊИЖЕВНОСТИ
ОДБОР ЗА ОНОМАСТИКУ

ОНОМАТОЛОШКИ
ПРИЛОЗИ
XXII

Примљено на XI скупу Одељења језика и књижевности, од 18. децембра 2012. године, на основу реферата Александра Лома, редовног члана САНУ, Слободана Реметића, редовног члана АНУРС, и др Јованке Радић, научног саветника у Институту за српски језик САНУ

Уређивачки одбор
Александар Лома, редовни члан САНУ, проф. др Мато Пижурица, др Јованка Радић, научни саветник у Институту за српски језик САНУ (секретар Уређивачког одбора), Слободан Реметић, редовни члан АНУРС, и проф. др Љиљана Црпајац

Главни уредник
АЛЕКСАНДАР ЛОМА

БЕОГРАД
2015

Издаје:
Српска академија наука и уметности
Лектор: Мирјана Петровић-Савић
Технички уредник: Мирјана Петровић-Савић
Коректор: Мирјана Петровић-Савић
Тираж: 400 примерака
Компјутерска обрада: Давор Палчић
Штампа: Службени гласник, Београд

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

801.3

ОНОМАТОЛОШКИ прилози = Contributions onomatologiques / главни уредник Александар Лома. – Књ. 1 (1979–). – Београд : Српска академија наука и уметности, 1979– (Београд : Službeni glasnik). – 24 cm

Годишње

ISSN 0351–9171 = Ономатолошки прилози

COMISS.SR-ID 36130

САДРЖАЈ

Расправе и чланци

АЛЕКСАНДАР ЛОМА: Златни бор и рујно вино	1
ALEKSANDAR LOMA: Golden pine and red wine	16
ЈОВАНКА РАДИЋ: Суфикси <i>-ина</i> и <i>-ица</i> као опозити у географској терминологији и топонимији (У светлу категорије квантитета)	17
JOVANKA RADIĆ: The Suffixes <i>-ina</i> and <i>-ica</i> as Opposites in Geographical Terminology and Toponymy (Categorial Approach)	63
ОРСАТ ЛИГОРИО: О поријеклу несонима <i>Колочей</i>	65
ORSAT LIGORIO: Sull'origine del nesonimo <i>Koločep</i>	68
Л. Ю. МАРКЕВИЧ: Складені антропонім в сербський мові	69
Л. J. MARKEVICH: Compound anthroponyms in Serbian language	96

Монографске студије и грађа

ЗВЕЗДАНА ПАВЛОВИЋ: Ороними Србије II (К–П)	99
ZVEZDANA PAVLOVIĆ: Les oronymes de Serbie II	430
ЈАКША ДИНИЋ: Ономастика „Косовљанских села“ у околини Зајечара	431
JAKŠA DINIĆ: Onomasticon of the “Kosovan” villages near Zaječar	597
РАДИСЛАВ ПУМПАЛОВИЋ: Ономастика Бањске и Звечана	599
РАДИСЛАВ ПУМПАЛОВИЧ: Ономастика Бањской и Звечана	736

Осврти и прикази

А. ЛОМА, На именованим врелима V	741
А. ЛОМА, <i>Тойонимија Бањске хрисување — Ка осмишљењу сѣаросрѣског тѣойономасѣичког речника и бољем ѣознавању оѣишѣесловенских именословних образаца</i> , Библиотека Ономатолошких прилога, књ. 2, Београд 2013 (ЈОВАНКА РАДИЋ)	755

In memoriam

<i>Милетиа Букумирић</i>	761
------------------------------------	-----

Индекс аутора	763
-------------------------	-----

IN MEMORIAM

Милета Букумирић (1946–2013)

Трећег априла 2013. године прерано нас је напустио проф. др Милета Букумирић, многозаслужни српски ономастичар и дијалектолог. Изненадна смрт затекла га је на радном месту, на Филозофском факултету измештеном из Приштине у Косовску Митровицу. Милету сам упознао у лето 1976, када је након свршених студија српскохрватског језика и југословенске књижевности на Филолошком факултету у Београду службовао као наставник основне школе у свом родном Гораждевцу. Било је то тада само једно од села у околини Пећи настањених претежно или у потпуности српским живљем, која сам, као тек свршени студент, облазио са старијим колегом, покојним Светозаром Стијовићем, учећи се теренском записивању ономастичке грађе. Данас је Гораждевац преостео као једина српска енклава у северној Метохији. У њему нема монументалних немањићких задужбина, али се, у хладу подједнако древних храстова, очувала вековима стара црквица-брвнара посвећена Св. пророку Јеремији, као опипљиви знамен дуговечности овога насеља, које је постало симбол истрајавања српског народа на освештаној метохијској земљи. Гораждевац се помиње први пут већ 1220. као посед новоосноване Жичке архиепископије, а његово архаично име, које је тада гласило *Горажда вьсь*, сведочи да је већ почетком XIII века то било старо село. Поникао из таквог тла, лингвистички образован, млади наставник се убрзо и сам укључио у теренско прикупљање ономастичке грађе за Одбор за ономастику САНУ, дугорочан и далекосежан посао који је, започет 1975, тада тек хватао замаха, а продужава се све до данас. Грађа се у Одбор слива из разних делова српског етничког простора, али је покретач и руководилац овог подухвата академик Павле Ивић, са др Светозаром Стијовићем, који му је у томе био десна рука, далековидо усмерио почетно тежиште истраживања на подручје Косова и Метохије. У годинама које су следиле, сарадници Одбора успели су да на терену побележе мање-више комплетну словенску топонимију и антропонимију ових области, предухитривши њихову темељну деславизацију поткрај двадесетог и почетком двадесет првог века. Међу тим сарадницима убрзо се истакао Милета Букумирић, како квантитетом, тако и квалитетом свога доприноса. Његов теренски рад постепено је прерастао у научно истраживање, чији је посебно

узбудљив део било препознавање на терену имена забележених преко шест стотина година раније у немањихким повељама. Сарадња са Одбором отворила је Милети Букумирићу странице научних часописа, пре свих „Ономатолошких прилога“, и усмерила га према научној и универзитетској каријери. Од 1987. радио је на Филозофском факултету у Приштини, а докторску дисертацију одбранио је 1999. у Новом Саду. Уз наставни рад, непрекидно се бавио дијалектолошким и ономастичким испитивањима косовско-метохијског простора, а од 2008. руководио је пројектом „Истраживања српског језика на Косову и Метохији“ финансираним од стране Министарства науке Републике Србије. Примио је вест да му је за *Речник говора северне Метохије* додељена награда „Павле Ивић“ за 2012. годину, али није доживео да му то значајно признање буде свечано уручено. Списак његових научних публикација дуг је и богат. Заокружиће га постумно књига *Ономастика централног Косова*, примљена за штампу као трећа у серији „Библиотека Ономатолошких прилога“; уредништво ће се потрудити да јој придода и што потпунију библиографију њеног аутора, кога ће српска наука памтити са пијететом и захвалношћу.

Александар Лома